

Μαθήματα από το Ουκρανικό πραξικόπημα (1)

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η πρακτική των βελούδινων «επαναστάσεων» που χρησιμοποίησε επιτυχώς η Υπερεθνική Ελίτ (Υ/Ε) —που διαχειρίζεται την Νέα Διεθνή Τάξη (ΝΔΤ) της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης— για την αλλαγή καθεστώτων στην Ανατολική Ευρώπη, τελειοποιήθηκε στις Αραβικές «επαναστάσεις». Έτσι, οι συνήθως αναίμακτες, αλλά ενορχηστρωμένες από την Υ/Ε «επαναστάσεις», μετά την Λιβύη και την Συρία, μετατράπηκαν σε πολυαίμακτα πραξικοπήματα «από τα κάτω» που επιτυγχάνουν αλλαγές καθεστώτων, χωρίς την ανάμιξη του στρατού που εξευτέλιζε την δυτική ιδεολογία της αστικής «δημοκρατίας».

Σήμερα, για πρώτη φορά, η τακτική αυτή μεταφέρεται και στον Ευρωπαϊκό χώρο, στην Ουκρανία, όπου οργανωμένες ομάδες νεοναζιστών που κρατούν πορτρέτα συνεργατών των ναζί στον πόλεμο, φωνάζουν νεοναζιστικά συνθήματα, οι ηγέτες τους έχουν δηλώσει επανειλημμένα τον αντισημιτισμό τους και είναι οπλισμένοι με μολότοφ, ρόπαλα, κράνη, ακόμη και ελαστικές σφαίρες, αφήνονται ελεύθεροι να καταλαμβάνουν κρατικά κτίρια και να στήνουν μόνιμα οδοφράγματα για να ανατρέψουν ένα καθεστώς που έχει εκλεγεί με όλους τους κανόνες της αστικής «δημοκρατίας». Οι αντίστοιχοι κατηγορούμενοι ως νεοναζιστές στην Ελλάδα, που όχι μόνο αρνούνται αυτή τη ταυτότητα αλλά και δεν έχουμε δει να διέπραξαν παρόμοια εγκλήματα για ανατροπή του καθεστώτος, έχουν ήδη τους μισούς βουλευτές τους φυλακή, χωρίς καν δίκη. Την εξήγηση γι' αυτήν την «αντίφαση» έδωσε φιλελεύθερος (αλλά έντιμος) Βρετανός δημοσιογράφος: «ναι, είναι φασίστες, ομοφοβικοί και ρατσιστές αλλά είναι οι “δικοί” μας φασίστες κ.λπ., δηλαδή αντι-Ρώσοι. Σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, υπερεθνικιστικές οργανώσεις καταδικάζονται γιατί τα συμφέροντά τους δεν είναι συμβατά με αυτά των δυτικών ελίτ» (Neil Clark, RT, 30/1/2014). Και, φυσικά, οι απαραίτητοι «αντιφασίστες» οργανώνουν παγκόσμιες ημέρες κατά του «φασισμού» και του «νεοναζισμού» στην Ελλάδα, αλλά δεν βγάζουν άχνα για τα πραγματικά νεοναζιστικά εγκλήματα στην Ουκρανία! Βέβαια, όλα αυτά μπορεί να αλλάξουν, αλλά μόνο όταν οι ελίτ πετύχουν τον στόχο τους, και θυμηθούν ότι είναι νεοναζιστές οι σημερινοί σύμμαχοι τους, που πρέπει να φυλακιστούν!

Έτσι, η οπλισμένη νεοναζιστική πρωτοπορία ηγείται των ιστορικά φιλοδυτικών αστών της δυτικής Ουκρανίας, των νέων της «γενιάς του facebook», καθώς και των χρηματοδοτούμενων από Soros και παρόμοιους, ΜΚΟ. Οι «ειρηνικές» αυτές διαδηλώσεις υποστηρίχθηκαν όχι μόνο οικονομικά και πολιτικά αλλά και μέσω της πανίσχυρης προπαγάνδας της Υ/Ε που ελέγχει τα διεθνή ΜΜΕ και τα τοπικά ανά χώρα παρακλάδια τους. Αναπόφευκτα, οι διαδηλωτές αυτοί γινόντουσαν «ατρόμητοι», όταν έβλεπαν τους ηγέτες της πανίσχυρης Υ/Ε να απειλούν τους ηγέτες της Ουκρανίας με οικονομικές ή και προσωπικές κυρώσεις, αν τυχόν τολμούσαν να τους πειράξουν. Το αποτέλεσμα ήταν η Ουκρανική αστυνομία να παραμένει ουσιαστικά απαθής όταν οι νεοναζιστές έμπρακτα απαιτούσαν την αλλαγή του καθεστώτος και τους σκότωναν κυριολεκτικά στο ξύλο —εκτός από μεμονωμένα επεισόδια στην αρχή όπου έγινε το αντίθετο! Αντίστοιχα, οι Έλληνες και Ισπανοί αντι-ΕΕ διαδηλωτές (που ούτε διανοήθηκαν να απαιτήσουν αλλαγή καθεστώτος, ή να καταλάβουν κρατικά κτίρια σε μόνιμη βάση) αντιμετώπιζαν την κτηνώδη βία των Ελληνικών και Ισπανικών ΜΑΤ, χωρίς να συγκινείται βέβαια κανένας από την Υ/Ε!

Η πραγματική αιτία για τη σημερινή σύγκρουση μεταξύ της Υ/Ε και του καθεστώτος ήταν η άρνησή του να ενταχθεί στην ΝΔΤ και το γεγονός ότι τόλμησε να υπογράψει συμφωνία με την Ρωσία για δάνειο που θα έσωζε την χώρα από χρεοκοπία (και μια καταστροφή αντίστοιχη της Ελληνικής), χωρίς όρους που θα μετέτρεπαν την χώρα σε προτεκτοράτο, δίχως οικονομική και εθνική κυριαρχία. Όμως, δεν ήταν απλά το Ρωσικό δάνειο που ενόχλησε την Υ/Ε, αλλά το γεγονός ότι αυτό άνοιγε τον δρόμο για την μελλοντική ένταξη της Ουκρανίας στην Ευρασιατική Ένωση.

Μολονότι τόσο η Ευρασιατική Ένωση όσο και η ΕΕ φαινομενικά ανήκουν σε διαφορετικά είδη οικονομικών ενώσεων, έχουν μια διπλή θεμελιακή διαφορά μεταξύ τους. Πρώτον, η ΕΕ συνίσταται από κράτη-μέλη με πελώριες ανισότητες στο επίπεδο ανάπτυξής τους (όπως εκδηλώνονται στην παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητά τους) πράγμα που συνεπάγεται την αυτόματη μεταφορά οικονομικού πλεονάσματος από τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες του Ευρωπαϊκού «Νότου» προς αυτές του «Βορρά». Δεύτερον, η ΕΕ προϋποθέτει την απώλεια της οικονομικής και εθνικής κυριαρχίας των μελών της Ευρωζώνης που δεν ανήκουν στην Υ/Ε, (λόγω του χαμηλότερου επιπέδου ανάπτυξής τους). Αντίθετα, η Ευρασιατική Ένωση είναι βασικά μια τελωνειακή ένωση χωρών στο ίδιο περίπου αναπτυξιακό επίπεδο, η οποία ρητά στοχεύει (όχι μόνο στα χαρτιά) στον σεβασμό της οικονομικής και εθνικής κυριαρχίας των μελών της. Δεν είναι λοιπόν περιεργό ότι η γνωστή αδιάστακτη Χίλαρυ Κλίντον, λίγο πριν την αναχώρησή της από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, δήλωνε ότι οι ΗΠΑ θα έκαναν οτιδήποτε στην δύναμή τους να εμποδίσουν την ανάπτυξη της Ευρασιατικής Ένωσης που την έβλεπαν σαν κίνηση για την «επανασοβιετοποίηση της περιοχής» (FT, 6/12/2012).

Είναι λοιπόν φανερό ότι, όπως σωστά έχουν αντιληφθεί τα κομμουνιστικά κόμματα Ρωσίας και Ουκρανίας, (αντίθετα με τους αποπροσανατολιστές του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και κάποιους παλαιολιθικούς Μαρξιστές στο ΚΚΕ που δεν έχουν ιδέα από παγκοσμιοποίηση και υπερεθνικές ελίτ), η σύγκρουση δεν αφορά απλώς ενδοαστικές ή ενδοιμπεριαλιστικές αντιθέσεις. Ούτε, βέβαια, είναι απλώς μία γεωπολιτική σύγκρουση, όπως την παρουσιάζουν οι αστοί αναλυτές. Δηλαδή, ακόμη και αν δεχθούμε ότι η Ρωσική ελίτ βασικό στόχο της έχει να κατακτήσει ισότιμη θέση στην Υ/Ε (από πολιτικό-στρατιωτική και οικονομική άποψη), το κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης στην Ρωσία ενώνει από κομμουνιστές μέχρι εθνικιστές και ορθόδοξους, δηλαδή όλα τα θύματα της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης που την απορρίπτουν οικονομικά, πολιτικά και πολιτιστικά. Σε αυτό το κίνημα στηρίζεται και η Ρωσική ελίτ στον αγώνα της ενάντια στην ΝΔΤ, ο οποίος όμως, προς το παρόν τουλάχιστον, δεν είναι πάντα συνεπής, όπως έδειξαν οι παλινωδίες της σχετικά με την Λιβύη και τώρα με την Ουκρανία, όπου εάν η Υ/Ε επιτύχει τελικά να την ενσωματώσει στη ΝΔΤ, αυτό θα σήμαινε και το ουσιαστικό τέλος της Ευρασιατικής Ένωσης σαν αντιστασιακού πόλου στην παγκοσμιοποίηση —όπως «πρόβλεψε» η Κλίντον...

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2014/2014_02_02.html